

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adı ile başlayarak ona hamd ederim, ona şükreder ve yalnızca ona kulluk ederim.

En güzel salât ve selamları onun elçisi olan Muhammed sallahu aleyhi ve sellem'e ederim.

Selam resullerin sonuncusu, mücahitlerin imamı, onların komutanı, kıyamete yakın kılıç ile gönderilen, âlemlere rahmet olmak için gelmiş ve her ne fırsatta ve ne şekilde olursa olsun adaletten sapmayan yaratılmışların en güzellerinden olan Muhammed sallahu aleyhi ve sellem'e olsun.

Bundan sonra;

Son dönemde Türkiye'de yaşanan sıcak gelişmeleri çok yakından takip etmekteyiz. Müslümanlar yaşadığı dünyaya tepki vermeden yaşayan sosyal canlılar değillerdir. Bilakis etraflarına tepkisiz kalmayan etraflarındaki gelişmelerde Müslüman'a yakışan tutumu sergileyerek Müslümanların dininin güzelliğini ortaya koyan insanlardır.

Son dönemlerde Gülen yapılanması olan paralel yapının batı ile yaptığı iş birliği sonucu Tayyip Erdoğan hükümetini düşürme denemeleri ısrarla ve şiddetle devam etmektedir. Türkiye'nin iç karışıklığa uğraması için dış güçler ellerinden gelen bütün kartları ve kozları kullanmaya gayret etmektedirler.

Bu durumlardan bir tanesi de Süleyman Şah türbesi etrafında dönen tartışmalardır. İlk olarak bu haberi duyduğumda televizyonlarda ve haberler de aklıma gelen ilk iş Irak Şam İslam devletinden böyle bir tehdidin resmi bir kanaldan mı gayri resmi bir kanaldan mı geldiğini araştırmak oldu. Baktığımda gördüğüm bunun resmi bir açıklama olmayışı idi. Tayyip Erdoğan canlı yayında resmi bir tehdidin bulunmadığını sadece tedbir aldıklarını söyledi.

Daha sonra bu süreçte gelişen ve Müslümanları yakından ilgilendiren Niğde ve İstanbul'daki silahlı çatışmalar gündeme geldi ve bununla da ana haber bültenleri ve gazeteler artık yeni bir terör örgütümüz var şeklinde ifadelerle bu haberleri sürmanşetten haber yapmaya başladılar. Bu yeni terör örgütünün adı Irak Şam İslam devleti olarak lanse edilmişti.

Onlardan Türkiye'de sadır olan bu gelişmelere dair hiçbir resmi açıklama olmamıştır. Birileri haber kampanyaları başlatıp provokasyonlar da bulunmaya çalışılarda sonuç itibarı ile daha olayların failleri belli olmamıştır.

Bizim burada işleyeceğimiz konu bu olayların failleri kimler olursa olsun fark etmez İslam hukuku açısından savaş fikhının ne olduğu ve bu konuda Müslüman'a yakışan tavrın ne olduğu noktasında olacaktır.

Öncelikli olarak Hudeybiye antlaşmasını önce nakletmek ardından vakiamıza bazı çıkarımlar yapmak istiyoruz.

İbnul Kayyum rahimehullah dedi ki;

"Hudeybiye seferi hicretin altıncı yılının Zilka'de ayında gerçekleşmiştir. Allah Resûlü (sav), 1.400 kişiyle umre yapmak için yola çıktı. Zulhulef'e geldiklerinde Allah Elçisi(sav), kurban edeceği hayvanı belirleyip onlara kurban nişanesi olarak gerdanlık taktı, işaretledi ve umre için ihrama girdi. Bu arada Kureyş hakkında bilgi getirmesi için Huzâa kabilesine mensup bir casusunu önceden gönderdi. Usfân'a yaklaştığında, Hz. Peygamber'in(sav)'e istihbarat görevlisi gelerek:

"Ka'b b. Lüey'i sana karşı savaşmak ve seni Kâbe'den alıkoymak için, çeşitli kabileleri toplamış vaziyette bıraktım, geldim." dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber(sav), ashâbıyla istişare ederek:

"Kureyşlilere yardım eden şu adamların çoluk-çocukları üzerine yönelip onları ele geçirmeye ne dersiniz? Eğer oturup kahlırlarsa yağmalanmış ve intikamlarını da alamamış bir vaziyette oturup kalmış olurlar. Yok eğer, (peşimizden) gelirlerse Allah onların boyunlarını vurur. Veya Kâbe'ye yürüyüp, bizi engellemek isteyenlerle çarpışmamıza ne dersiniz?" dedi. Hz. Ebû Bekir söz aldı ve: "Bizler umre yapmak üzere geldik, herhangi bir kimseyle savaşmak için gelmedik. Ancak bizimle, Kâbe arasına girecek olursa onunla da savaşırız." dedi. Allah Resûlü (sav): "O halde yürüyünüz." buyurdu. Sahabede yürüdü. Yolun bir kısmını yürüdüklerinde Hz. Peygamber(sav): "Hâlid b. Velid, öncü olarak Kureyş süvarileri içindedir, sağ tarafa yöneliniz." buyurdu. Hâlid, Kureyş'i uyarmak üzere atını mahmuzlayarak uzaklaştı. Kureyş Hz. Peygamber(sav)'in kendilerine saldırmamasından korktu. Allah Resûlü(sav), Hudeybiye'nin en son noktasında iken, Hz. Osman'ı: "Biz, savaşmak için gelmedik. Biz sadece umre yapmak üzere geldik ve onları İslâm'a davet et." diyerek onlara gönderdi. Kureyşliler: "Söylediklerini duyduk, işini gör." dedi. Müslümanlar, Hz. Osman dönmeden önce: "Osman bizden önce Kâbe'ye varıp tavaf etti!" dediler. Allah Resûlü(sav): "Bizler tavaftan engellenmiş bir durumda iken Osman'ın Kâbe'yi tavaf edeceğini hiç sanmam" buyurdu.

Müslümanlarla müşrikler barış hususunda birbirine girdiler. Bu esnada bu iki topluluktan bir adam karşı taraftan birine ok attı. Aralarında çarpışma başladı. İki topluluk da, birbirlerine ok ve taş attılar ve her iki taraf da kendi yanlarında bulunup karşı taraftan olan kimseleri rehin aldı. Bu sırada Allah Resûlü (sav)'e, Hz. Osman'ın şehid edildiği haberi ulaştı. Bunun üzerine Hz. Peygamber(sav), müslümanları biat etmeye çağırdı. Allah Resûlü (sav) ağacın altında dururken müslümanlar, Resûlullah(sav)'e koşuştular ve savaştan kaçmamak üzere kendisine biat ettiler Hz. Osman döndü ve: "Kureyş beni Kâbe'yi tavaf etmeye çağırdı ama ben kabul etmedim." dedi. Hz. Peygamber(sav)'le Mekkeliler arasında barış görüşmeleri devam ederken, Mekkeliler Allah Resûlü'nden(sav) bir anlaşma metni yazmasını istediler. Hz. Peygamber(sav) kâtibi çağırarak:

-*'Bismillahirrahmânirrahîm' yaz, dedi. Süheyl b. Amr:*

-*'Rahmân' da nedir? Bizler bilmeyiz! Onun yerine,*

'bismikallahümme' yaz, dedi. Müslümanlar:

-*Vallahi, bizler, 'Bismillahirrahmânirrahîm'den başka*

bir şey yazmayız, dediler. Bunun üzerine Hz. Peygamber(sav):

-*'Bismikallahümme' yaz, dedi. Sonra:*

-*Bunlar, üzerinde Allah Resûlü Muhammed (sav) 'in anlaşma yaptığı maddelerdir, diyerek kâtibe yazmasını emretti. Süheyl yine itiraz ederek:*

-*Vallahi, eğer bizler seni, Allah'ın resûlü olarak tanımış olsaydık, Kabe'yi tavaf etmene engel olmaz ve seninle savaşmazdık. Onun yerine, 'Muhammed b. Abdullah' yaz." dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber(sav):*

-*Her ne kadar, siz beni yalanlasanız da, ben Allah'ın Resûlüyüm! Dedi bizimle Kâbe arasına girememeniz ve Kâbe'yi tavaf etmemiz şartıyla ve kâtibe dönerek:*

-*'Muhammed b. Abdullah' yaz, dedi. Süheyl yine itiraz ederek:*

-*Vallahi, Araplar: Zor altında bırakılarak bu anlaşmayı yapmak zorunda kaldığımızı söyler dururlar. Bu ancak gelecek sene olabilir." dedi ve madde bu şekilde yazıldı. Süheyl:*

-*Senin dininden olsa bile bizden sana hiçbir kimsenin gelmemesi; şayet gelecek olursa tekrar bize iade etmen... şartını ileri sürdü. Müslümanlar:*

-*Subhanallah! Müslüman olarak gelen bir kimse, nasıl olur da müşriklere geri gönderilir?! dedi.*

Anlaşma şu şekilde neticelendi: On yıl süreyle savaşılmayacak; insanlar birbirlerinden emin olacaklar; müslümanlar bu yıl geri dönecekler ancak ertesi yıl Mekke'ye gelecekler; Mekkeliler, Hz. Peygamber(sav)'le Mekke arasına engel olmayacaklar ve Allah Resûlü(sav) orada üç gün kalabilecek; müslümanlar Mekke'ye, ancak kılıçları kınlarında olduğu halde, yolcu silahlarıyla girebilecekler; Hz. Peygamber(sav)'in ashâbından Mekkelilere gelen Hz. Peygamber(sav)'e geri verilmeyecek; Mekkelilerden Hz. Peygamber(sav)'e gelen ise iade edilecektir. Sahâbe: "Ey Allah'ın Resûlü! Bunu onlara verecek miyiz?" diye sordular. Allah Resûlü(sav): "Bizden onların tarafına gidecek olanı Allah uzak etsin! Onlardan bize gelip de tekrar onlara vereceğimiz kimseye gelince, Allah o kimse için bir ferahlık, bir çıkış yolu yaratacaktır." buyurdu. Allah Resûlü(sav), anlaşmayı yazdırma işini bitirince ashâba:

"Kalkın kurbanlarınızı kesin sonra da tıraş olunuz." buyurdu. Fakat üç kez tekrarlamasına rağmen hiç kimse kalkmadı! Hiç kimse kalkmayınca Ümmü Seleme'nin yanına girip, bu durumu anlattı. Ümmü Seleme O'na: "Bunu istiyor musun? Çık, sonra hiç kimseye tek kelime dahi söylemeden kurbanını kes ve berberini çağırarak tıraş ol." dedi. Hz. Peygamber(sav), kalktı ve Ümmü Seleme'nin dediklerini yaptı. Sahabe bu durumu görünce, onlar da kalkıp kurbanlarını kestiler ve birbirlerini tıraş etmeye başladılar."(Zadul Mead)

Eğer bu kıssaya iyi bakar isek birçok hikmet ve maslahat görebiliriz. Bunlardan bir tanesi Müslümanların siyasi olarak Mekkeli müşrikler tarafından tanınmaları idi. Bugün de artık bütün dünya devletleri artık Müslümanların ve muvahhidlerin gücünü kabullenmişlerdir.

Yine bu kıssada masum bir şekilde Müslümanların sadece umre gibi salih bir ameli yapma teşebbüslerini siyasi bir provokasyona çevirmek isteyen Mekkeli müşriklere kapı açmamaları ve gücünü daha yeni yeni toplama aşamasında olan İslam devletini bina etmek ve eksiklerini gidermek adına maslahat gereği yapılabilecek bu salih amelin terk edilmesidir.

Bunlar ve benzerleri birçok sonuçlar çıkartılabilir ve bunlar üzerinde uzun uzun fıkıhlar ve hikmetler aranabilir. Önemli olan bu kıssanın vakamız ile ilintisidir.

Müslümanlar hiçbir zaman ahdi bozan taraf olmamalıdır. Özellikle güçlerini yeni yeni toparladıkları dönemlerde bazı şeri maslahatları gözetmeler de istedikleri salih ameller de olsa hikmet gereği onları ileri ki tarihlere ertelemişler ve var olan gücü yok etmemişlerdir. Bugün Suriye toprakları içinde yeteri kadar düşman sayısı var iken daha o bölgeler de kontrol tam olarak sağlanmamış iken İslam devletinin başka cepheler açması ve var olan az gücünü yok etmesi hikmetlerden değildir.

Ayrıca Müslümanların ahitlerinin olduğu kâfirlere karşı haklarını gözetmeleri ve bunları muhafaza etme çabaları olması gerekmektedir. Müslümanlar sözlerini bozan insanlar değildir. İnsanların kafir olmaları onlara karşı bir hukukun korunmayacağı manasına gelmez. Bu yüzden İslam devletinde İslam tarihi boyunca vergi veren zımmet ehli sayılan Yahudi ve Hristiyanlar yaşamışlar ve Müslümanların imamları onların haklarını gözetmişlerdir. Bunun için müşrik dahi olsa Nebi sallahu aleyhi ve sellem yolculuk yaptığı arkadaşlarını Müslüman olduktan sonra öldürüp mallarını alıp Medine devletine sığınan adamı kabul etmesine rağmen getirdiği malları haram sayıp onları atmasını bu adama emretmiştir. Müşrik dahi olsalar insanın emanının olduğu müşrikleri öldürmesi onların mallarını alması onlara haramdır. Özet olarak İslam, yani şeriat kâfir dahi olsa insanların hak ve hukuklarını gözetmektir.

Suriye savaşının başından beri yaralılar bu topraklarda tedavi olmakta, yardımlar bu topraklar üzerinden yapılmakta ve birçok fayda sağlanmaktadır. Bu kısmi olarak emandır. Bu emanı Müslümanların bozmaması ve asıl önemli olan Suriye topraklarında otorite ve temekkün kurma çalışmalarına devam etmeleridir.

Bu satırlardaki amacımız kardeşlerimizi ayıplama, kâfirlere yalakalık yapmak değildir. Tek amacımız Âlemlerin Rabbi Allah'ın rızasıdır. Allah'ın şeriatına uygun hareket etmek Allah'ın rızasıdır. Şu anda Müslümanların bu tür eylemlerde uzak kalmalarının Allah'ın rızasına uygun olduğunu düşündüğümüzü beyan etmemizdir.

Senelerce El kaide ithamı ile yargılandık ve hala bu davalar devam etmekte ve hala daha kardeşlerimiz bu yalan ithamlar ile hapisanelerde ömürleri çalınmış bir şekilde yaşamaktadırlar. Şimdi bu yalanların son kullanma tarihi geçtiğinden, yeni ürünler piyasaya sürülmekte ve basın yolu ile de yeni bu terör isminin adı IŞİD olarak ilan edilmektedir.

Her türlü başka insanların ve fertlerin yaptıklarının faturasını ödemek gibi bir zulme uzun zamandır maruz kaldığımız için baştan daha mızıkçılık yapılmasına izin vermeden açıkça beyan ediyoruz ki bu tarz eylemlerin şeran caiz olmadığını ve bunların şeriatın koyduğu sınırlar olduğunu ve muvahhid kardeşlerimizin bu sınırlara dikkat etmesi gerektiğidir.

Allah resulü sallahu aleyhi ve sellem, Halid ibnul Velid Lailaheillallah diyen adamı öldürdüğünde onun fiilinden beri olduğunu beyan etmişti. Ancak Halid onun Müslüman kardeşi idi. Bu konuda şeriata muhalif yaptığı bir fiilden beri olduğunu söylemesi Halid'in dininden ve yolundan beri olduğunu söylemesi demek değildi.

Bizlerde tevhid ehli kardeşlerimizi uzakta da olsa seviyoruz. Ancak onların hatalarında onlardan beraatimizi ve onların hayırlarında da onlara iştiraklarımızı beyan ediyoruz.

En kötü tevhid ehli en iyi kâfirden daha faziletli ve üstündür. İş Nebi sallahu aleyhi ve sellem'in dediği gibidir; " İslam yücedir hiçbir şey onun üstüne yüce olamaz."

Kardeşlerimizi bu konularda hikmete ve şeriatın sınırlarına riayet etmeye çağırıyoruz.

Sözlerimizde bir hayır var ise Allah'tandır. Bir şer var ise o da şeytanımızdandır.

Allah hakka hidayet edendir. O ne güzel vekil ne güzel mevladır.

Allah bütün tevhid ehli mücahidleri aziz kılsın. Onlara düşmanlarına karşı muzaffer kılsın. Onları basiret ve hikmet ile rızıklandırsın. Esir Müslümanları esaretten kurtarsın. Şer günlerini hayır günlerine çevirsin.

Kardeşiniz Ebu Ubeyde